A°. 1835. N. 14.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 31 Januarij.

FRANKFORT, den 27sten Januarij.

Berigten uit Smyrna, van den 29sten December, behelzen het volgende: « Naar onze jongste tijdingen uit Konstantinopel, schijnt de Engelsche gezant, lord *Ponsonby*, thans, nu door zijne bemiddeling de geschillen tusschen de Porte en *Mehemed-Ali* vereffend zijn, weder voor den dag gekomen te zijn met de vroegere bedenkingen over het aan Rusland toegestane regt, om het kanaal der Dardanellen heen en weder te bevaren, zonder een verlof voor ieder bijzonder geval van de Porte verkregen te hebben. Althans heeft hij onlangs tegen de met Rusland geslotene overeenkomst weder bij de Porte geprotesteerd, en van den reis-effendi verlangd, dat het artikel, nopens de doorvaart door de Dardanellen, geheel ter zijde gesteld of, zoo veranderd mogt worden, dat de Russische vlag niet meer als de eenigste meest begunstigde zou te beschouwen zijn, vermits daaruit voor andere natien wezenlijke nadeelen moesten ontstaan. Tevens schijnt lord *Ponsonby* te hebben doen gevoelen, dat Groot-Brittannien, wegens hare bemoeijingen te Alexandria wel op eenige erkentelijkheid mogt rekenen, en dat de Porte dezelve het best kon doen blijken, door zich meer aan de Engelsche politiek aan te sluiten. Het antwoord, hierop door de Porte gegeven, heeft den Engelschen gezant niet voldaan; hij schijnt daarin het vertrouwen gemist te hebben, hetwelk vroeger alle agenten zijner natie zoo ruimschoots bij de Porte genoten. Volgens geloofwaardige verzekeringen, heeft de reis-effendi zijne groote bevreemding betuigd, dat men terugkwam op een onderwerp, hetwelk, naar de eigen verklaring van het Londensche kabinet, als eene gedane zaak meest beschouwd worden, welke dus geenszins meer geschikt was om daartegen bepaalde bedenkingen in te brengen, of zelfs hare geldigheid in twijfel te trekken, vermits de souvereiniteits-regten van den Sultan daardoor zouden gekrenkt worden, en men hem even als een vasal van de eene of andere mogendheid afhankelijk zou maken. De reis-effendi meende, dat de voorschriften van welvoegelijkheid, oud gebruik en bestaand volkenregt elke natie moesten verbieden, om zich in de aangelegenheden van eenen vreemden staat te mengen; terwijl het gevoel voor nationale eer, welke men in Engeland zoo hoog schatte, het der Engelsche regering inzonderheid ten pligt maakte, om zich bij anderen door geene verdenkingen te laten beleedigen, gelijk zij thans ten opzigte der Porte gemaakt worden. Hij moet tevens daarbij verklaard hebben, dat de Sultan in de volle overtuiging van het welzijn en de veiligheid zijner staten gehandeld had, toen hij de overeenkomst met Rusland onderteekende, en dat, wanneer hij immer de noodzakelijkheid mogt inzien, om daarin veranderingen te maken, zulks alleen in overeenstemming met het Petersburgsche hof, en op deszelfs eigen verlangen zou kunnen geschieden, en nimmer op onvriendelijke bedenkingen eener vreemde mogendheid. De reis-effendi wenschte de zaak niet meer aangeroerd te zien, terwijl de Sultan er naar streefde, om de vriendschappelijke betrekkingen, waarin hij met alle volken leefde, niet alleen te handhaven, maar ook uit te breiden. — Het is niet te verwonderen, dat dit antwoord lord *Ponsonby* niet gesticht heeft en hij dus zal trachten om hetzelve zoo goed mogelijk te wederleggen.»

Van den 28sten Januarij.

Uit Napels wordt, den 15den Januarij, gemeld: « Een stoomschip der Fransche regering, hetwelk de reis van Toulon naar Napels in den voorbeeldeloos korten tijd van 42 uren heeft afgelegd, heeft gisteren aan den generaal *Sebastiani* zijne benoeming tot Franschen gezant te Londen overgebragt. Reeds morgen zal hij met hetzelfde stoomschip de reis naar Parijs aannemen.

— Volgens berigten uit Rome, zou de Paus aan de onderscheidene mogendheden een vertoog hebben gerigt, waarvan het oogmerk zoude zijn, om zoo mogelijk aan den gruwelijken burgeroorlog in Spanje een einde te maken.

PARYS, den 27sten Januarij.

De ministeriele bladen behelzen heden het volgend telegrafisch berigt uit Bajonne, van den 24sten Januarij, om half drie uur: « Madrid den 19den. De ambassadeur van Frankrijk aan den minister van buitenlandsche zaken. Gisteren werd de rust van Madrid ernstig gestoord. Een gedeelte van het tweede regement ligte infanterie is aan het muiten geslagen, met oogmerk om een liberaler stelsel te vestigen. — Na eenen vrij hevigen tegenstand in het hotel der posterijen, waar zij zich verschanst hadden, hebben de opstandelingen zich onderworpen.»

Tijdingen, welke regtstreeks uit Madrid zijn ontvangen, behelzen het volgende verslag van den minister van oorlog over deze zaak:

« Heden, den 18den, in den namiddag, is het den 2den luitenant van het 2de regement ligte infanterie der vrijwilligers van Arragon, don *José Cardero*, die de functien van adjudant waarnam, gelukt, een gedeelte der soldaten van dit korps te verleiden en uit hunne kwartieren te doen gaan, door middel eener krijgslist en zich op eene dienst-order gronde. Deze manschappen begaven zich, met eenige serjanten en eenen officier, naar de Zonpoort, maakten zich plotseling van de wacht van dien post meester, en stelden zich in volslagen opstand. De waardige kapitein generaal van de armee, don *José Cantera*, door zijnen ijver en vaderlandsliefde aangedreven, vertoonde zich terstond om die misleide manschappen tot orde terug te brengen; maar hij viel als een slagtoffer van zijne verknochtheid en trouw; hij werd laaghartig in het oproer vermoord, terwijl de misleide soldaten zich verdedigden en de dierbaarste woorden voor de Spanjaarden uitriepen. De regering van dit noodlottig en schandelijk voorval verwittigd zijnde, nam dadelijk de krachtdadigste maatregelen om haar gezag te doen eerbiedigen en te beletten, dat door deze wanorde het voorgestelde doel der aanstokers bereikt wierd. Het plaatselijk garnisoen, eenige kompagnien van het muitend regement en de stedelijke militie daaronder begrepen, vergaderden met ongeloofelijken spoed, en wierpen zich, na de hun aangewezen posten bezet te hebben, op de muiters met die geestdrift en dapperheid, welke hen onderscheiden. Tevens werden de rebellen door het geschut hetwelk met kracht van het punt der Maijor-straat werd aangewend, verontrust, en zij wierpen zich in de grootste wanorde in het hotel der posterijen, waar zij, bij den voordeeligen stand des gebouws, zich wilden verdedigen, doch zich ingesloten ziende en de onmogelijkheid van hunne pogingen en de grootheid van hun vergrijp beseffende, de ontferming van H. M. de regerende Koningin inriepen, plegtig betuigende, dat zij verleid waren geworden.

« Zij verklaarden, dat hun eenigst oogmerk was, om H. M. en het koninklijk statut te verdedigen, en verzochten de gunst, om naar de noordelijke armee te mogen vertrekken, ten einde eene zoo groote dwaling uit te wisschen door tot aan hunnen laatsten droppel bloeds voor de wettige zaak te strijden. H. M., welker liefde jegens de Spanjaarden wel bekend is, heeft hare ontferming jegens die misleide menschen betoond, en dezen avond reeds zijn zij met de rest van het regement naar de burgt Allesbendac vertrokken, ten einde het eenigste middel te bezigen ter herwinning van de eer, welke zij op zoo onwaardige wijze verloren; terwijl H. M. zich voorbehoudt om de bewerkers en de voornaamste aanstokers des oproers te straffen, ten einde degenen, die dergelijken aanslag mogten willen vernieuwen, af te schrikken. De ingezetenen van Madrid hebben zich rustig gehouden en geen deel genomen aan dit misdadig oproer, hetwelk alleen bij de Zonpoort heeft plaats gehad.

« De regering heeft het genoegen u te verwittigen, dat de rust volkomen hersteld is, en dat zij, wakende voor het behoud van het aan haar toevertrouwd heilige pand der openbare orde, niets zal doen, waardoor hare waardigheid benadeeld zoude worden of de onschendbare regten van *Isabella II* en onze bij het koninklijk statut herstelde wetten in gevaar zouden komen.»

— De jongste berigten van de Spaansche grenzen melden, dat de burgeroorlog tegenwoordig opgeschort is, minder ten gevolge van den slechten staat der gezondheid van *Mina*, dan van de groote menigte sneeuw welke in de Pijreneen gevallen is.

— De hervatte redetwist in de kamer der afgevaardigden over de vereevening der schuldvorderingen met Polen, van voor 1814, is gisteren zeer vreedzaam afgeloopen. De oppositie beweerde, dat alle zoodanige schuldvorderingen bij het traktaat met de geallieerde mogendheden van April 1818 afgedaan waren; de ministers daarentegen, dat deze schuldvorderingen daaronder niet begrepen waren, en dat zulks 15 jaren door de opvolgende ministerien zoo verstaan was. Verder hebben de ministers nog verklaard, dat uit de bedoelde vereevening geene lasten voor Frankrijk zouden voortvloeijen; maar dat hetzelve veel eer nog wat zou te ontvangen hebben. Na dat de heer *Odillon Barrot*

de oppositie nog zoo wat het laatste woord had gehad, ging men zeer rustig uiteen.

'S GRAVENHAGE, den 27sten Januarij.

Gisteren avond is voor de eerste maal, sinds negen dagen, geen bulletin omtrent Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk uitgegeven, hetwelk derhalve het duidelijkste bewijs van de voortdurende beterschap van Hoogstdenzelven oplevert. Heden morgen, ten 8 ure, werd het navolgend bulletin opgemaakt: De meer gunstige gesteldheid van Z. K. H. blijft voortduren. Hoogstdezelve heeft een goeden nacht gehad, maar gevoelt zich zeer zwak.» Dienvolgens zal ook heden avond waarschijnlijk geen bulletin worden uitgegeven.

— Naar men verneemt, zijn de ambtenaren der registratie uitgenoodigd geworden, om meer bepaaldelijk toe te zien op het stuk der loterijen, en om daarvan aan den officier bij de regtbank, bij eenvoudigen brief of relaas, kennis te geven. Onder anderen zijn zij opmerkzaam gemaakt van niet te hebben gelet op eene in de residentie plaats gehad hebbende verloting, bij wijze van Tombola Romana, met openbaar bal en vauxhall, en eene verloting, bij wijze van inteekening, op het werk, getiteld: *Encyclopédie moderne*, met eene daaraan verbondene loterij, ten bedrage van *f* 6250, verdeeld in 500 premien, welke zullen genoten worden door de 500 eerst uit te loten nommers. Daarbij is gevoegd geworden, dat zelfs verlotingen, met weldadige oogmerken, zonder toestemming van het hooger bestuur, niet kunnen plaats hebben. Nog heeft men de beambten op een verzuim oplettend gemaakt, namelijk, dat zij dikwerf vergeten, om, bij het registreren van processen-verbaal van verlotingen, gelijktijdig te heffen, met het evenredig regt van registratie, de uitkeering, welke, wegens bijzondere verlotingen, in 's Rijks schatkist moet gestort worden.

— Eergisteren keerde uit Londen terug Z. Exc. de baron *van Zuylen van Nyeveld*, buitengewoon Nederl. gezant aan het Britsche hof, die laatstelijk met eene bijzondere zending bij het nieuwe ministerie te Londen is belast geweest. Het is nog onbekend welk het doel en de uitslag dezer zending geweest zijn; doch dat dezelve een vredelievend oogmerk heeft gehad, betwijfelt niemand. Het schijnt echter zeker, dat dezelve voor als nog geene bepaalde uitkomst heeft opgeleverd, en het *Wellington*-ministerie zich onze zaken niet krachtdadig zal aantrekken voor en aleer hetzelve eenige meerdere duurzaamheid of vastheid zal hebben verkregen, en de inwendige aangelegenheden van Groot-Brittanje op een vasten voet zullen zijn gebragt. Te dien einde moet hetzelve de bijeenkomst van het parlement afwachten. In hoe verre derhalve de zending van baron *van Zuylen* eenige vruchten zal voortbrengen, zal de tijd moeten leeren.

Van den 29sten Januarij.

Met bijzonder genoegen heeft men heden morgen ontvangen het navolgend omtrent Z. K. H. den Prins *van Oranje* uitgegeven bulletin:
« Z. K. H. heeft gisteren eenige uren buiten het bed doorgebragt, en « schijnt in krachten toe te nemen. Morgen zal er geen bulletin wor- « den uitgegeven. »

BERNARD.
EVERARD.

Dat de toestand van den Kroonprins steeds verbetert, is ook daaruit op te maken, dat gisteren avond, wederom voor het eerst, sinds geruimen tijd, eene voorstelling in den Franschen schouwburg vereerd, werd met de tegenwoordigheid der drie jonge Prinsen.

— Naar men verneemt zullen de ontvangers, welke met voordacht overtredingen, waarover zij gesteld zijn te waken, voorbijzien, bij de processen-verbaal van grondige naziening daarvoor verantwoordelijk worden gesteld, hetwelk, onder anderen, het geval zal zijn ten aanzien van het middel der patenten, vooral ten opzigte van zaakwaarnemers beheerders, enz.

— Men verneemt nog dat de bepalingen, vervat in de 5de § der dispositie van het departement van oorlog, van 24 September j. l., No. 23, omtrent het bekostigen van de kleeding en het equipement der geremplaceerden, die, ingevolge art. 20 van Zijner Majs. besluit van 25 Julij 1834 (Staatsblad No. 24) tegen het ontslag hunner plaatsvervangers bij de mobiele schutterij, worden ingelijfd, gewijzigd zijn geworden als volgt:

1º. Dat indien een plaatsvervanger, bij het ontslag uit de dienst, de van 's rijks wege verstrekte kleeding en uitrusting heeft ingeleverd, de geremplaceerde, bij zijne inlijving, voor rekening van het rijk gekleed en uitgerust zal mogen worden.

2º. Dat, indien een ontslagen plaatsvervanger, tijdens hij in dienst gesteld is voor zijnen geremplaceerde, en dus niet voor rekening van het rijk, gekleed en uitgerust mogt zijn, aan den geremplaceerde, bij zijne inlijving, de benoodigde kleeding- en uitrusting-stukken, van 's rijks wege verstrekt kunnen worden; en

3º Dat een geremplaceerde, die, tegen het ontslag van zijn plaatsvervanger ingelijfd, met onbepaald verlof mogt zijn vertrokken, zonder van de noodige kleeding- en uitrusting-stukken voorzien te zijn, en die ook, bij de plaats gehad hebbende inlijving der schutters van de ligtingen van 1833 en 1834, niet mogt zijn gekleed geworden, bij de eerstvolgende inspectie, met inachtneming van het in het eerste en tweede punt vermelde, van de benoodigde kleeding- en uitrusting-stukken zal moeten zijn voorzien.

DORDRECHT, den 28sten Januarij.

Naar men verneemt, had heden morgen vroeg, terwijl het nog niet volkomen dag was, op de hoogte van Sliedrecht, het droevig ongeluk plaats, dat door de naar Nijmegen gaande stoomboot een schuitje overzeild is, waarin zich drie grindwerkers bevonden, waarvan er twee verdronken zijn, terwijl de derde, door zich aan het anker van de voorboeg te hechten, zou gered zijn.

— Des ochtends omstreeks 7 ure van den 27sten dezer is bij Zandvoort aan strand gedreven een smakscheepje, genaamd *William*, schipper *Pieter Cornu*, hetwelk van Nieuwpoort was gezeild om te visschen. Het scheepje zit vol water. De equipage, bestaande uit 4 man, is met de strandvonders-boot gered.

AMSTERDAM, den 29sten Januarij.

Beurs van den 28sten Januarij.

Men sprak heden ter beurs van per koerier ontvangene tijdingen uit Brussel en Antwerpen, volgens welke men weten wilde, dat de armee van don *Carlos* op nieuw verscheidene voordeelen zoude behaald hebben; dit was het eenige nieuws en heeft ook nadeelig op Spaansche schuldbrieven gewerkt; op vreemde effekten heeft deze achteruitgang geenszins nadeelig geinfluenceerd.

Holland 2½ pCt. 54¾, 13/16 bij stillen handel; 5 pCt. 100¼ à 5/16 eenige posten gedaan; kansbiljetten 24¾, alleen tot dezen prijs zijn eenige afdoeningen bewerkstelligd. In sijndicaat heerschte veel beweging; oude steeg van 94 tot 94½ en nieuwe van 76¾ tot 77½, doordien zich veel koopers daarvoor opdeden. Aandeelen Handel-Maatschappij tot rijzende koersen te plaatsen en heden met 105 betaald.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen openden flaauw à 44⅝, stegen echter tot 45 en sloten 44¾, ⅞; 3 pCt. 27⅞, ⅝, ¾ à ⅝ gebleven met verkoopers voor binnenlandsche rekening; in uitgestelde heerschte mindere beweging; Fransche stukken 16¾ à ⅝; Engelsche echter 14¾ à ⅝, met veel verkoopers; de houding der cortes voornamelijk was flaauw: 40⅞, ⅞, 41, 41⅛, 41 gebleven met veel handel; ook in coupons was beweging 23 à 22¾ met verkoopers voor Belgische rekening.

Rusland. Oude Russen 103¾ à ⅞; nieuwe 104; Russen van 1831 en 1833 98¾ à ⅞, bij weinig affaire. Roebels iets meer gepresenteerd, 70⅝, 9/16 à ½ gebleven.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliken 99½ en ⅝ in kleine partijtjes gedaan; Weener aandeelen goed prijshoudend à 714 *f*; in de overige Duitsche effekten is omtrent heen handel gedreven.

Beurs van den 29sten Januarij.

De nadeelige tijdingen, welke men gisteren nopens de Spaansche zaken uitstrooide, hebben zich in zoo verre bevestigd, dat de troepen van don *Carlos* eene kleine overwinning behaald hadden; daar echter deze tijdingen alleen door Carlistische bladen medegedeeld zijn, zoo gelooft men, dat veel daarin overdreven is. Op de prijzen der Spaansche schuldbrieven maakten echter deze geruchten geenen invloed, doordien zich veel koopers daarin opdeden.

Onze binnenlandsche fondsen bijzonder gezocht, en alle tot min of meer verhoogde prijzen te plaatsen.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. 2½ pCt. van 54¾ tot 55 verhandeld; 4 pCt. 100⅝ en 100 11/16 gedaan; nieuwe sijndikaat van 77¾ tot 78 1/16 verhandeld; oude van 94½ à 95 opgeklommen; aandeelen handelmaatschappij 105¾ à 106 pCt.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen 44⅝ begonnen, tot 45⅜ gestegen en 45¼ gebleven; 3 pCt. 27⅝ à ½ bij geringe affaire; uitgestelde 15 5/16, 15¼, 3/16 gebleven; cortes openden 40⅜, stegen tot 40 15/16 en bleven 40¾, coupons derzelven zonder verandering 22¾ à 23 pCt.

Rusland: Oude en nieuwe Russen als gisteren; Russen van 1831 en 1833 99 betaald; roebels gewild à 70½, ⅝, ¾, 13/16 à ¾ met veel handel.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliken 99¾; nieuwe Weener aandeelen 714.

Brazilianen. 84 à 85 pCt.; *Columbia* 24¼ à ⅜.

Mengelwerk.

Het Ministerie Wellington.

Onder al de belangrijke punten, waarop het oog van velen thans met nieuwsgierige verwachting staart, zijn de Engelsche verkiezingen van volksvertegenwoordigers geene der minst aantrekkende, wijl men van den uitslag dier verkiezingen den korteren of langeren duur van het tegenwoordige Britsche ministerie te gemoet ziet. Zoo als die uitslag thans staat, is de meerderheid aan de zijde der hervormingsgezinden, waaruit enkele, hen toegedane, dagbladen den spoedigen val van het ministerie WELLINGTON reeds aanvankelijk afleiden. Met het te gemoet zien van dien val stemt de zoogenoemde bewegingspartij, die der radicalen, gelijkstaande met de Fransche republikeinschgezinden, natuurlijk volkomen in, of liever zij gaat nog eenen stap verder, met openlijk te betoogen, dat het ministerie WELLINGTON volkomen overeenkomt met dat van POLIGNAC onder KAREL X., en om die overeenkomst de rampzaligste gevolgen doet duchten.

Dat, bij zoo veel tegenkanting, (schoon die der hevige radicalen weinig vrees kan berokkenen, uit hoofde van derzelver klein getal en den geringen weêrklank, die hun geschreeuw in het parlement verwekt); dat, bij zoo veel tegenkanting, de positie van het bestaande en reeds zoo veel geruchts gemaakt hebbende ministerie uiterst moeijelijk is, lijdt geen twijfel; maar het is ook aan den anderen kant buiten kijf, dat dit ministerie uit bekwame staatsmannen is zamengesteld, die berekend zijn, om het schip van staat op de hol staande zee van zooveel uiteenloopende meeningen en partijzuchtige begrippen te doen voortstevenen; terwijl hun hoofddoel geen ander zijn kan, dan de bevordering of bevestiging van het nationaal belang. Wij hebben te meer grond voor dit vertrou-

wen, en onze geachte lezers zullen er ongetwijfeld mede instemmen, als wij ons slechts herinneren, dat de laatste berigten de verzekering geven, dat het nieuwe ministerie, voorzigtigheidshalve, met aankleving der behoudende beginselen, alle redelijke en wezenlijk nuttige hervormingen zal voorstaan. Is dit werkelijk zoo, dan zien wij uit deszelfs bestuur veel goeds voor *Engeland* geboren worden. — Tot nuttige en redelijke hervormingen is nog altijd stofs genoeg in het uitgebreide en in gezindheden hier en daar zoo aanmerkelijk verschillende Groot-Brittannische rijk voorhanden; zoo ergens, dan heerscht dáár nog bij voortduring eene menigte diepgewortelde privilegien ten behoeve van enkelen en tot drukkenden last van velen; zoo ergens, dan heerscht dáár, tegen over eene hooge mate van maatschappelijke beschaving en verlichting, in sommige streken nog eene hooge mate van ruwheid en onwetendheid, terwijl men er niet zelden het outer, aan volksvrijheid toegeheiligd, naast den zetel der laakbaarste heerschzucht ziet prijken.

Van geheel anderen aard is de voor ons belangrijke vraag, of het ministerie WELLINGTON voor de beslechting onzer staatkundige aangelegenheden deszelfs gunstige medewerking al dan niet zal doen gelden Nog naauwelijks trad gezegd ministerie op het Engelsch-diplomatiek schouwtooneel ten aanschouwe eener verraste menigte te voorschijn, of wij hoorden door velen vreugde-kreten aanheffen over dezen, ten onzen behoeve zoo gelukkigen keer van zaken; terwijl de Belgische en Fransche dagbladen, die zichzelve tolken der publieke meening noemen, alarm-kreten aanhieven en zich niets dan alle nadeel voor het jeugdige koningrijk *België* voorspelden. Wij voor ons zagen aanvankelijk in het te voorschijntreden van het tory-ministerie alles behalve eenen genoegzamen grond tot zielverheffende blijdschap, door ervaring geleerd, dat men nooit op den uiterlijken schijn het fondament eener vaste hoop moet bouwen. De buitenlandsche staatkunde heeft ons, gedurende de vier laatste jaren, te veel onaangenaams gebrouwen, of zich te weinig aan ons laten gelegen liggen, dan dat wij juist nu zoo uitsluitend en zoo dadelijk onze heilbevordering van het ministerie WELLINGTON zouden hebben te verwachten.

Tot hiertoe heeft onze stand van zaken dan ook geene de minste verandering ondergaan. Wat de zending van onzen achtingswaardigen en bekwamen diplomaat, den baron *van Zuylen van Neyvelt* ten doel of ten gevolge gehad heeft, is voor ons evenzeer eene egyptische duisternis, schoon het zich ook van zelve laat begrijpen, dat het Engelsche ministerie ten opzigte onzer aangelegenheden nog niets daadzakelijks heeft kunnen bewerkstelligen, al bestond er ook werkelijk eene hoogere mate van gunstige gezindheid. Het behoort, veiligheidshalve, eerst den uitslag der nieuwe parlements-zamenstelling te zien en op welk eene wijze deszelfs debut op het groote parlements-tooneel zal afloopen; of dat debut met eene zoo hoogst noodige toejuiching der meerderheid of omgekeerd met eene algemeene afkeuring zal eindigen. Eerst dan, wanneer de schaal dier kansberekening naar de zijde van het nieuwe ministerie overhelt, zullen wij kunnen gewaar worden, wat het ten onzen opzigte in zijn schild voert. Dat wij intusschen den heimelijken wensch op zulk eene goede beslissing koesteren, willen wij niet ontveinzen, aangezien de mogelijkheid nu meer dan vroeger bestaat, dat er zich gunstige uitzigten ten onzen behoeve kunnen openen.

Verstand en Wil.

Onder de voornaamste drijfveren, die den mensch tot handelen aansporen, mag men met regt *verstand* en *wil* den eersten rang toekennen, schoon beiden niet zelden in groote vijandschap leven en het verstand gewoonlijk meer tot de lijdende dan tot de zegevierende partij behoort.

Deze proefondervindelijke waarheid is, door alle tijden heen, door tallooze voorbeelden gestaafd geworden; en wel in alle tijdperken van het menschelijke leven. Nog naauwelijks treedt het redelijk wezen de wijde wereld in, of het openbaart ons al dadelijk den hoofdtrek zijner *ikheid*, — zijnen wil, waarvoor de wil van gevorderden in jaren niet zelden moet onderdoen, ten minste zoo lang er nog geene mogelijkheid bestaat, om den jeugdigen aardbewoner de gezegende leiding van het verstand te doen beseffen. Hoe moeijelijk het derhalve voor den opvoeder of de opvoedster zij, om het jeugdige takje reeds vroeg zoodanig te buigen, dat het zich naderhand niet als een zoogenoemd misgewas vertoone, is die buiging echter allernoodzakelijkst en ééne der eerste behoeften. Maar hoe vaak ook ontbreekt het den opleiders der jeugd, niet zoo zeer aan verstand, als wel aan *gezond* verstand, dat is, aan een onbevangen doorzigt in het kiezen dier middelen en het te keer gaan dier verkeerdheden, die in het vervolg de beste uitkomsten moeten opleveren.

Hoe meer de mensch in jaren toeneemt, hoe meer zijn wil in hem naar de hoofdrol begint te dingen en hoe meer hij de hulp van het gezond verstand noodig heeft, om, op het schouwtooneel zijner daden, niet openlijk uitgefloten te worden. In den jongeling bereiken de hartstogten hun hoogste toppunt; hen te bevredigen is of wordt zijne voornaamste zielsbegeerte; hij moet voorwaarts op de baan der ware eer en van den waren roem, maar het gezond verstand moet hem gestadig vergezellen, om hem geene zijpaden te doen betreden, die hem van het voorgestelde doel hoe langer hoe meer verwijderen. Zijne eigenwijsheid doet hem echter niet zelden die leiding minachten, en de knaap verzeilt, door die eigenwijsheid, dikwijls allerjammerkelijkst op de klippen van onherstelbaar naberouw. Ook den man maakt de beheersching van den wil menigmaal tot slaaf, schoon zijn zedelijke aanleg en zijne natuurlijke zielshoedanigheden hem tot den rang van zedelijk vrij wezen hadden bestemd. Zijn hoofdstreven bepaalt zich tot de bereiking van wereldsche grootheid, aanzien en tijdelijk vermogen. Zijn wil fluistert hem gedurig in, dat zulk een standpunt voor hem het verkieslijkste is, al schreeuwt het gezond verstand hem ook ieder oogenblik toe: «tevredenheid met het lot, u beschoren, is meer waard, dan de schatten van *Croesus!*»

En nu de grijsaard. Heeft ook op dezen de wil boven het gezond verstand niet gewoonlijk de overhand? of zien wij het tegendeel bij hem doorgaans bewaarheid? De proefondervindelijke ervaring geeft ons genoegzaam het antwoord op deze vierde stelling. Hoe ouder de mensch wordt, hoe meer hij tot de kindschheid terug keert; hoe meer het kunstlicht van zijnen wil de nog in hem flikkerende vlam van gezond verstand overschaduwt; hoe meer hij gewoonlijk datgene najaagt, wat hem tot werkelijk nadeel verstrekt.

Door al de tijdperken van het menschelijk leven zien wij dus, bij proefondervindelijke ervaring, dat het *verstand* gewoonlijk de lijdende en *de wil* gewoonlijk de zegevierende partij is.

Vragen wij nu, bij het opmaken dier balans, of zulks in eene welgeordende en op zedelijke en redelijke beschaving roemende menschenmaatschappij werkelijk behoorde te bestaan, dan zal het antwoord van elken gezond-verstandige ongetwijfeld ontkennend zijn.

Maar tegelijkertijd doet zich bij die beantwoording ook eene tweede vraag aan ons op: van waar zulk een voortdurende krijg tusschen de twee hoofd-drijfveren onzer handelingen? En het antwoord op die tweede vraag is, onzes inziens, uit de eenvoudige bron onzer innige overtuiging geput, gereed: omdat het meerderdeel onzer natuurgenooten, bij voortduring, meer zinlijk willende dan naar het gezond verstand handelende wezens is De lieve toekomst, van wier algemeen verbeterenden en hervormenden invloed wij nog alles goeds blijven hopen, hervorme en verbetere al dat gebrekkige ter gunste onzer nakomelingen, opdat *deze* zich ten minste niet hebben te beklagen over de onvoordeelige nalatenschap hunner ouders, en zij, in het zelfde voetspoor voortwandelende, den strijd tusschen den menschelijken, altijd tegen het ware goede zich opponerenden wil, niet helpe voortzetten, integendeel het gezond verstand, ware het mogelijk, als een geheel nieuw verschijnsel in de zedelijke wereld, altijd zegepralend doe uitkomen!

Eene andere opmerking, die zich bij het overwegen van onzen tekst: *verstand en wil*, aan ons zielsoog opdoet, is, dat niet slechts in het individuele, maar ook in het staatkundige leven, dezelfde botsing tusschen wil en verstand plaats vindt. Laatstgenoemde drijfveer der politieke handelingen spoort geheele volken dikwerf aan tot het omhelzen en najagen van regt, waarheid en billijkheid; terwijl eerstgenoemde de hoofden der regeringsbesturen niet zelden juist het tegenovergestelde gevoelen tracht in te prenten en hen gestadig in de ooren fluistert: onbepaald heerschen, al is het ook ten koste van duizenden, van millioenen, is uwe hoofdtaak in het staatkundige leven! Van daar al dat geharrewar, al dat schriftelijk, al dat daadzakelijk strijdvoeren tusschen politiek verstand en politieken wil; van daar die veelvuldige revolutien, die veelvuldige kuiperijen, die veelvuldige nadeelen voor het algemeen belang, waarover, gedurende de laatste jaren, de vreedzame, gezondverstandige en zijnen zedelijken, redelijken wil aan zijn gezond verstand onderwerpenden eenling, zoo veel ruime stof tot innig bedroeven heeft.

Het ontbreekt in de politieke even min als in de maatschappelijke wereld aan kinderen, geestdriftige jongelingen, enkel naar schijnschoon jagende mannen en tot de kindschheid teruggekeerde grijsaards; want ook die wereld is uit dezelfde leden als het dagelijksche leven zamengesteld. Een blik op de jongste Fransche revolutie, hoe zeer ook in haren aard door het gezond verstand gewettigd, kan er ons ten volle van overtuigen. Wij hebben er lieden, in den eigenlijken zin des woords nog niets meer dan eigenwijze kinderen, de onverstandigste tooneelen zien aanrigten; jongelingen, mannen en grijsaards den ruimen teugel zien vieren aan hunnen geestdriftigen wil, en door dit teugelvieren hen meer dan éénen dwazen stap zien begaan. — Van Belgie's kinderachtigheden, dwaze jongelingskuren enz. enz. laat ons bestek hier niet toe te gewagen, schoon wij anders daaromtrent een zeer ruim veld zouden kunnen afwandelen, om het overwigt van den verkeerd gezinden wil op het gezond verstand met proeven te staven.

Ook ten opzigte der staatkundige wereld bezigen wij derhalve denzelfden wensch als ten opzigte van het dagelijksche leven: dat namelijk alom, door het nadeelige van zulk eene onzalige botsing wijs geworden, binnen den kortst mogelijken tijd, de hoofden der regeringsbesturen hunnen, gewoonlijk naar het overheerschen hellenden wil aan het meer en meer van zijnen ziekelijken tot eenen gezonden staat aangroeijend volks-verstand, zullen gelieven cijnsbaar te maken: opdat het zuchtende en door al die politieke verdeeldheid zoo jammerlijk onder een' last van kwellende bezwaren lijdende menschdom, den blijden morgenstond weldra zie aanlichten, waarop het met zielverheffende vreugde zal mogen juichen in de algemeen heilbevorende harmonie tusschen het staatkundige gezonde volksverstand en den staatkundigen wèl gewijzigden vorsten-wil!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 Janu. 1 El 5 Palm 7 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 13 D
Den 30 dito 1 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 12 D

Heden beviel, zeer voorspoedig, van eenen ZOON, de Hoog Wel Geboren Vrouwe *J. E. J. VAN NISPEN VAN SEVENAAR*, Geboren HOEVEL.

SEVENAAR, den 24sten Januarij 1835.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van bijna 69 jaren, Mejufvrouw *ELISABETH MELS*, Wede. van wijlen den Heer G. P. DIETZ, in leven *Commies-Ontvanger der Convoyen en Licenten*

Vrienden worden verzocht deze algemeene als bijzondere Kennisgeving aan te nemen, terwijl men verzoekt van Brieven en Rouwbeklag verschoond te blijven.

ARNHEM, den 28sten Januarij 1835.

Heden avond, omstreeks zes uren, overleed, na een langdurig en smartelijk lijden, in den ouderdom van 52 jaren, *JOHANNA ADRIANA BERENDSEN*, geboren SCHOON, weleer Weduwe van den Heer DANIEL CORNELIS BACOT.

ARNHEM, den 28sten Januarij 1835.

Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten deze stad, gelieven deze als bijzondere Kennisgeving te willen aannemen.

§ § § BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *HENGELO* zijn voornemens, onder nadere approbatie van Hun Ed. Groot Achtbare, Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, op Zaturdag den 21sten Februarij 1835, in het Dorp *Hengelo*, aan den meestbiedenden, voor den tijd van vijf jaren, te verpachten:

De RECOGNITIE voor het gebruik van plaatsen op de openbare Markten te *Hengelo*.

Zullende de Conditien van Verpachting acht dagen te voren ter Secretarie van het Plaatselijk Bestuur ter lezing liggen.

Burgemeester en Assessoren voornoemd.
Ter ordonnantie,
E. VAN WESTERHOLT.

---

§ § § Op den 4den Februarij 1835, des voormiddags om 11 ure, ten huize van de Weduwe HEYDEMAN, te *Doesburgh*, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. *W. BLOEMERS*, publiek bij opbod en zonder beraad, voor het laatst geveild worden:

De WINDKOORNMOLEN, *de Kerandering*, onder *Drempt*; met een daarbijstaand HUISJE, gemerkt wijk D Numero 126; en een stukje LAND, *de Breide*.
In Massa gebragt op . . . . . . f 4950.

---

§ † § Mr. *H. B. van JEVEREN*, Notaris in het Kanton *Elburg*, zal op Woensdag den 4den Februarij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, in de Herberg *het Roode Kruis* te *Doornspijk*, publiek doen inzetten, en veertien dagen daarna, zijnde den 18den Februarij 1835, ter zelfder uur en plaats, aan de meestbiedenden verkoopen:

1o. Een BOUWMANSERF, genaamd *de Groote Musschaert*; bestaande in BOUWMANS-WONING, SCHUREN, HOOIBERGEN, SCHAAPSCHOTEN en verder GETIMMERTE, benevens TUIN, BOUW- en WEILANDEN, OPGAANDE BOOMEN, AKKERMAALSBOSSCHEN, PLAGGE- en HEIDEVELDEN; groot te zamen ruim vijftig Bunders.

2o. Een BOUWMANSERF, genaamd den *Hasenberg*, bestaande in BOUWMANS-WONING, SCHUREN, HOOIBERGEN, SCHAAPSCHOTEN en verder GETIMMERTE, benevens TUIN, BOUW- en WEILANDEN, AKKERMAALS-BOSSCHEN, PLAGGE- en HEIDE-VELDEN; groot te zamen ruim 66 Bunders.

3o. Eene KATERSTEDE, genaamd *Klomps-Erfje*, bestaande in HUIS, HOF en HOOIBERG, benevens ruim 3½ Bunders aan BOUWLAND en BOSCHGROND.

4o. Twee stukken WEILAND, te zamen groot ruim zeventien Bunders.

5o. Twee DENNEN BOSSCHEN, en daaraan grenzend HEIDEVELD; te zamen groot ruim veertig Bunders.

6o. Een AKKERMAALS-BOSCHJE en HAGE; te zamen groot ruim twee Bunders.

Alles staande en gelegen in de Gemeente *Doornspijk*, Kanton *Elburg*.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris te *Doornspijk* bij *Elburg*.

---

§ § § Men is van meening op 5 Februarij bij inzet, en 26 Februarij 1835 bij toeslag, des avonds om zeven ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, bij den Heer *S. D. SANDERSLEBEN*, te *Arnhem*, publiek te verkoopen:

1o. Een hecht, sterk en sedert weinige jaren bijna geheel vernieuwd WINKELHUIS en ERF, staande op de Sint-Jansplaats te *Arnhem*, en tot elk Bedrijf en Winkelnering zeer gunstig gelegen; bestaande van voren uit drie Verdiepingen, en bevattende beneden, behalve een geschikt Voorhuis voor den Winkel, twee KAMERS, KEUKEN, KELDER, en eene ruim en goed watergevende POMP, opene BINNENPLAATS en WERKPLAATS daarachter; boven vier behangen KAMERS, ZOLDERS, PROVISIE-KAMER en verdere GEMAKKEN.

2o. Een GEBOUW of WONING, tegen het voorschreven perceel aanschietende, en uitkomende in de Varkenstraat. De beide perceelen bij den Hoedenmaker *L. HIENSCH* in gebruik, zullen mede in Massa verkocht worden, en zijn inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Meerdere informatien te bevragen bij Mr. *W. H. TAAY*, Notaris te *Arnhem*; — Brieven franco.

---

§ § § Ten overstaan van den Notaris *A. J. N. GODEFROY*, als daartoe door de Regtbank van Eersten aanleg zitting houdende te *Arnhem*, benoemd, zal op Donderdagen 5 en 19 Februarij 1835, telkens des avonds om 6 ure in het *Zwijnshoofd* te *Arnhem*, publiek bij inzet en toeslag worden geveild:

Een onlangs geheel nieuw opgebouwd HUIS en ERVE, staande en gelegen te *Arnhem*, Lr. B. No. 254, aan de St. Janssingel, nabij de Rijnpoort, voorzien van 5 meestal Behangen KAMERS, KEUKEN, ZOLDER en verdere GEMAKKEN, en hebbende een bijzonder aangenaam uitzigt over de stads wandelingen, den *Rijn* en de *Betuwe*; thans bewoond door den heer *TULLEKEN*.

Ten opzigte der bezigtiging, vervoege men zich bij den Heer bewoner, en omtrent de veilconditien ten kantore van den Advokaat *SCHEIDIUS*, en genoemden Notaris te *Arnhem*.

---

§ § § De Notaris Mr. *Jb. NYHOFF*, te *Arnhem*, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg aldaar benoemd, zal op Zaturdagen den 21sten Februarij en 8sten Maart 1835, telkens des morgens ten 11 ure, ten huize van den Kastelein *E. J. GERRITSEN*, aan den Hesch, halverwege *Arnhem* en *Oostenbeek*, ten overstaan van den Heer Vrederegter van het Kanton *Wageningen*, publiek op hoogen doen inzetten en finaal verkoopen:

1o. Een hecht en sterk HUIS en ERVE, bestaande in 3 WONINGEN onder één Dak, ruim ACHTERHUIS, en ongeveer 5 Roeden en 30 El TUINGROND, gelegen aan den Dorpsweg in het aangename Dorp *Oosterbeek* bij *Arnhem*, Kadaster Sectie D No. 214, in pacht bij *MAASSEN*, kunnende in eigen gebruik worden aanvaard met 1o. Mei eerstkomende.

Voorts de navolgende stukken LAND, door derzelver aangename ligging te midden van het genoemde Dorp, op eene hoogte, die de fraaiste uitzigten oplevert, zeer geschikt tot het daarstellen van een of meer Buiten-Verblijven, en allen te aanvaarden in genot 22 Februarij 1835, en in eigen gebruik 22 Februarij 1836. Als:

2o. Een stuk BOUWLAND, groot ongeveer 28 Roeden en 40 Ellen, gelegen op de hoogte tegen over het eerste perceel; in pacht bij *H. O. GERRITSEN*.

3o. Een stuk BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 49 Roeden en 70 Ellen; in pacht bij *H. O. GERRITSEN*.

4o. Een stuk BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 56 Roeden en 80 Ellen; in pacht bij *W. van de WAL*.

5o. Een stuk BOUWLAND aldaar, groot ongeveer 21 Roeden en 30 Ellen; in pacht bij *MAASSEN*.

Alle de voornoemde stukken Land op het Kadaster bekend Sectie D No. 242 en 244.

Het 1ste en 2de perceel in Massa.
Het 3de, 4de en 5de perceel in Massa.
Het 2de, 3de, 4de en 5de perceel in Massa.

Alles breeder bij Biljetten. — De aanwijzing zal geschieden door den Bouwman *van de WAL*, wonende aan de Kerk te *Oosterbeek*, terwijl nadere informatien, ook omtrent de Verkoops-Voorwaarden, te bekomen zijn bij genoemden Notaris *NYHOFF*, in de Turfstraat te *Arnhem*.

---

§ § § Op Dingsdag den 17den Maart 1835, zal door de Notarissen Mrs. *G. van ECK* en *W. H. TAAY*, bij *A. PRINS* op den Grooten Oord te *Arnhem*, worden verkocht:

De als dan nog voor handen zijnde WINKEL-GOEDEREN van MEUBELEN, nieuwe VLOERTAPIJTEN, KARPETTEN, GEWAST-DOEK, KAMER- en VLOERMATTEN, een groot aantal SCHILDERIJEN, waaronder van voorname Meesters; als ook een zeer nette bruin geboende MANGEL, Mahonijhouten KABINET, Smyrna's en Schotsch TAPIJT, heldere SPIEGELS, TRUMEAU-TAFEL met Konings-Marmeren blad, eene fraaije KAGCHEL, tot verwarming van twee Kamers geschikt; LEDIKANTEN met BEHANGSEL, STOELEN, SECRETAIRE, COMPTOIR-KABINET, groote ETENSTAFEL met 7 Eikenhouten Inlegbladen; PENDULE, extra goed gaande staande KLOK, en vele andere GOEDEREN meer.

De Goederen zullen des Zaturdags en Maandags voor den Verkoopdag voor ieder te zien.
Blijvende inmiddels alles UIT DE HAND voor contant geld TE KOOP.

---

§ † § De POST van GENEES-, HEEL- en VROEDMEESTER in de Gemeente *Hengelo* vacant geworden zijnde, op een jaarlijksch Traktement van f 100, worden diegenen, welke daartoe genegen zijn, uitgenoodigd, om zich te vervoegen in persoon of bij vrachtvrije brieven aan den Burgemeester van *Hengelo*, voor of op den 25sten Februarij 1835, (met overlegging van hunne diplomata als geadmitteerde in de Genees-, Heel- en Vroedkunde, en bewijzen van goed gedrag,) bij wien nadere informatien te bekomen zijn.

---

§ § § De POST van tweeden VELD-WACHTER, in de Gemeente *Brummen*, op een jaarlijksch Traktement van f 150 en vrije Kleeding en Wapening vacant zijnde, worden de daartoe geschikte Kandidaten opgeroepen, om zich, met overlegging der noodige bewijsstukken, uiterlijk voor den 10den Februarij 1835, ter Secretarie der Gemeente aan te melden, zullende ongehuwde gepasporteerde Militairen bij voorkeur in aanmerking komen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.